

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

28 sierpnia – 3 września 2012 r.

36/183

Wiadomość tygodnia

ŚMIERĆ POLSKIEJ MISJONARKI W AFRYCE S. LIDIA SZULC (1954-2012) OP

Siostra Lidia Szulc była dominikanką. W tym roku obchodziła jubileusz ćwierćwiecza swej pracy misyjnej na Czarnym Lądzie. Krzyż misyjny otrzymała z rąk Jana Pawła II. Zostanie pochowana w Kamerunie, tak jak prosiła, na terenie swej pierwszej placówki misyjnej w Garoua Boulai.

Urodziła się 15 kwietnia 1954 r. w Kętrzynie. Mając 18 lat wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr św. Dominika. Profesję zakonną złożyła w 1973 r. a śluby wieczyste sześć lat później. W Polsce pracowała jako katechetka dzieci i młodzieży.

Gdy otworzyła się możliwość pracy na misjach, siostra Lidia natychmiast się zgłosiła. 7 lipca 1987 r. wraz z innymi siostrami rozpoczęła pracę na placówce w Garoua Boulai. Leży ona we wschodniej, najuboższej części Kamerunu, tuż przy granicy z Republiką Środkowej Afryki.

Siostra Lidia od początku z wielką energią podjęła pracę duszpasterską i katechetyczną. Weszła z katechezą do państwowego liceum w Garoua Boulai, gdzie uczyła się młodzież różnych wyznań. Z roku na rok miała coraz więcej uczniów i zdobywała nowe serca dla Chrystusa. Jednak cały entuzjazm i gorliwość misjonarską siostry Lidii można było zobaczyć w jej działalności ewangelizacyjnej w ubogich wioskach rozsianych wokół Garoua Boulai.

W wielu miejscach nie było jeszcze chrześcijan. By móc wejść do wiosek, wraz z siostrą Elektą, brały leki i jechały leczyć chorych, których nie stać było na przyjazd do przychodni w miasteczku. Często Kameruńczycy przyjmowali siostry bardziej z ciekawości niż z potrzeby. Ciekawili ich białe siostry, które chciały bezinteresownie opiekować się ich chorymi. Tak rodziły się więzi i pojawiały się pierwsze

pytania... Z czasem siostra Lidia zaczęła w wioskach prowadzić regularne przygotowanie do sakramentów. To była euforia jak za czasów pierwszych chrześcijan! Całe wioski przyjmowały chrzest, potem bierzmowanie i to s. Lidia ich do tego przygotowywała!



Była niezmordowana i do końca pełna zapału! Gotowa spać byle gdzie i jeść byle co, po tylko, by być z ludźmi. Próbowała wprowadzić Ewangelię w te miejsca życia Kameruńczyków, gdzie królowały jeszcze czary i zabobony. Odważnie stawała w obronie chrześcijańskich wartości. Katechetką była nie tylko w szkole, ale w każdej chwili swego życia.

Przez długie lata była odpowiedzialna za formację katechistów. Organizowała dla nich sesje, sprawdzała ich prace, przepytowała dzieci, czy są dobrze przygotowane do przyjęcia sakramentów. A katechiści, niemający często żadnego wykształcenia, często leniwi i niezabiegający o chwałę Boga, byli dla niej ciężkim orzechem do zgrzyżenia. Zdawała sobie jednak sprawę, że bez ich pomocy nie można było nor-

malnie pracować. Parafie były olbrzymie, obejmujące placówki w promieniu ponad 100 km. Nie było możliwości by siostry systematycznie mogły docierać do wszystkich wiosek i prowadzić w nich samemu katechizację dzieci i młodzieży.

Siostra Lidia starała się, na ile mogła, osobiście przygotowywać młodzież do bierzmowania. Jednym elementów uroczystości była organizowana przez nią pielgrzymka młodzieży z Garoua Boulai czy Bertoua, gdzie znajdowała się siedziba biskupa i gdzie udzielał on młodym sakramentu bierzmowania.

W jednym z listów siostra Lidia pisała: „Trzeba starać się być na nogach, ile tylko sił starczy. Taka praca cieszy, mimo, że owoce prawie żadne – jak na razie stan duchowy chrześcijan w wioskach jest opłakany!”. To mobilizowało ją do dalszej wyczerpanej pracy. W innym liście pisała: „Ludzie są bardzo wdzięczni i cieszą się, że mają siostry. Bardzo czekają na nasze przyjazdy i ciągle nam wyrzucają, że za rzadko ich odwiedzamy”.

S. Lidia odpowiedzialna też była za formację młodych sióstr, organizowała Legion Maryi i aktywnie włączała się w pracę z młodzieżą, a szczególnie z dziewczętami. Była też misyjnym „inżynierem”. Wybudowała kilka przedszkoli i ogromny kompleks Szkoły Technicznej w Garoua Boulai, gdzie mieszkała do końca życia.

Była ogromnie wrażliwa na ludzką biedę. Zginęła 28 sierpnia w wypadku samochodowym, gdy wracała z miasta z zeszytami, książkami i tornistrami dla ubogich dzieci, które wkrótce miały zacząć rok szkolny.

s. T. Frąckiewicz, Kamerun
Za: Radio Watykańskie

Początek roku szkolnego. Przedszkola i szkoły katolickie przyciągają dzieci

3 września rozpoczął się nowy rok szkolny. Mimo wielkiego niżu demograficznego w Polsce są szkoły, gdzie dla uczniów zabrakło wolnych miejsc. To placówki prowadzone przez Kościół. Skąd takie obłożenie tych ośrodków edukacyjnych?

Zdaniem rodziców i ekspertów – oprócz wysokiego poziomu nauczania (uczniowie osiągają rezultaty znacznie powyżej średniej krajowej) – szkoły te gwarantują dobre wychowanie i bezpieczeństwo dzieci i młodzieży. Ponadto zaletą takich szkół jest bogata oferta zajęć dodatkowych.

Często w statystykach pomijany jest istotny parametr – tzw. edukacyjna wartość dodana, czyli to, o ile uczeń poprawił swój wynik z poprzedniego etapu kształcenia. Szkoły katolickie w tych statystykach mają jedno z najlepszych wyników.

W szkołach prowadzonych przez franciszkanów w Legnicy – w Katolickim Liceum Ogólnokształcącym i Gimnazjum im. św. Franciszka, nowy rok nauki zainaugurował prowincjał z Krakowa.



O. Jarosław Zachariasz podczas homilii przywołał słowa Psalmisty, który stwierdził, że mądrość, roztropność, rozważę człowiek czerpie, rozmyślając nad Bożym prawem oraz zachowując i przestrzegając Bożego słowa. Prosił młodzież, aby ochocho zdobywali wiedzę i uczyli się jak najlepiej, na miarę swoich możliwości.

„Bóg zobowiązał was – jako chrześcijan – do służenia innym. Dziś nauczyciele służą wam po to, abyście kiedyś wy służyli innym jeszcze piękniej, zmieniając ten świat na lepsze. Żeby wypełnić ten Boży zamysł trzeba mieć coś światu do zaoferowania. Dlatego w tym nowym roku szkolnym musicie się pewnych rzeczy nauczyć. Bo po to, aby służyć, trzeba coś wiedzieć. Żeby być przydatnym, sensownie spędzić

to życie na ziemi, to trzeba mieć pewną wiedzę, zdobyć pewną umiejętność” – przekonywał zakonnik. Przełożony krakowskiej prowincji franciszkanów życzył uczniom, aby swoje życie wypełnili sensowną treścią.

W Polsce działa ponad pół tysiąca szkół katolickich (podstawówki, gimnazja, licea i technika), w których kształcą się ponad 55 tys. uczniów. Dzieci i młodzież w tych placówkach uczy blisko 10 tys. nauczycieli. Warto jeszcze odnotować, że w Polsce żeńskie zgromadzenia zakonne prowadzą blisko 400 przedszkoli, które są jeszcze bardziej oblegane. jms

Skradziono suknię i berło z obrazu w Stoczku Warmińskim

W nocy z 28 na 29 sierpnia w Sanktuarium Maryjnym OO. Marianów w Stoczku Klasztornym (Warmińskim) z obrazu Matki Bożej Pokoju zostały skradzione srebrna sukienka, pochodząca z roku 1687 i srebrne berło, którym udekorowano obraz w roku 1700, jako wotum za zwycięstwo Jana III Sobieskiego pod Wiedniem. Według policji złodziej ukrył się w świątyni, by w nocy dokonać kradzieży zabytkowych elementów wystroju obrazu. Sprawca uciekł przez wybite okno w krużganku kościoła.

Sanktuarium Maryjne w Stoczku Klasztornym powstało z inicjatywy biskupa Mikołaja Szyszkowskiego (1633-1643) po wyniszczających wojnach Rzeczypospolitej z Rosją, Szwecją i Turcją w XVII w. W 1640 r. bp Szyszkowski sprowadził z Rzymu z Bazyliki Matki Bożej Większej kopię obrazu Matki Bożej „Salus Populi Romani”. Obraz koronował bł. Jan Paweł II na Jasnej Górze 19 VI 1983 roku. Kustoszami Sanktuarium w Stoczku są Księża Marianie.

Wielkim czcicielem Bożej Matki i dobrodziejem Stoczka był Sługa Boży, Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński, który w latach 1953 – 1954 był internowany przez władze komunistyczne i uwięziony w opuszczonym i zimnym klasztorze.

Za: www.deon.pl

ISKK opracował raport o poznańskich pallotynach

Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego opracował raport z badania Prowincji Zwiastowania Pańskiego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Pallotyń). Przeprowadzone na zlecenie Prowincji miało na celu stworzenie obrazu postaw życia zakonnego jednej z pallotyńskich prowincji w Polsce. a: www.Zakres przedmiotowy badania obejmuje trzynaście następujących bloków tematycznych: (1) Charakterystyka

społeczno demograficzna, (2) Zasadnicze elementy strukturalne, (3) Realizacja powołania, (4) Realizacja celu SAK i Prowincji, (5) Elementy funkcjonalne, (6) Funkcje wewnętrzne i zewnętrzne, (7) Stan i znaczenie misji, (8) Wspólnota domowa, (9) Wspólnota zakonna, (10) Pomoc przełożonych dla członków Prowincji, (11) Formacja zakonna i intelektualna, (12) Przejawy kryzysu, (13) Odejście ze Zgromadzenia.

Badaniem zostali objęci wszyscy członkowie Prowincji, którzy złożyli wieczną konsekrację, przynależący do domów w Polsce oraz za granicą. Badanie zakładało poznanie realnych postaw członków Prowincji oraz realizację przez nich Prawa Stowarzyszenia.

Jest to kolejne badanie wspólnoty zakonnej, którą przeprowadził ISKK. Do tej pory badane było całe Zgromadzenia Księża Marianów w 2002 roku oraz w roku 2000 pallotyńska Prowincja Chrystusa Króla.

Za: www.iskk.pl

„Miłość nas odnalazła” Lednica Seniora 2012

Trzy tysiące osób przybyło 1 września pod Bramę Trzeciego Tysiąclecia na Polach Lednickich koło Gniezna, aby wziąć udział w dorocznym spotkaniu Lednica Seniora.



Temat i przesłanie organizowanego już po raz dziewiąty modlitewnego czuwania dla osób starszych nawiązywały do czerwcowego Ogólnopolskiego Spotkania Młodych, które poświęcone było tajemnicy Bożego Miłosierdzia i osobie jego apostołki – Świętej Faustynie Kowalskiej. Towarzyszyło mu też to samo hasło: „Miłość Cię znajdzie!”

„Lednica Seniora jest przedłużeniem Lednicy Młodych. Ożywia nas ten sam duch, ta sama radość, ta sama wiara i to samo hasło „Miłość Cię znajdzie”. Chcemy dziś powiedzieć: miłość nas już odnalazła! – mówił do pielgrzymów Prymas Senior, abp Henryk Muszyński.

„Proces starzenia się człowieka jest procesem naturalnym, będącym częścią życia, który trzeba zaakceptować i to nie jako nieszczęście, ale jako dar. Trzeba się dzielić tym, co otrzymaliśmy i wreszcie docenić talenty wieku dojrzałego” – dodał w homilii hierarcha.

Emerytowany arcybiskup gnieźnieński przyznał również, że patrząc na życie z perspektywy wieczności, wszyscy jesteśmy dłużnikami. „Najpierw jesteśmy dłużnikami dobrego, kochającego Boga, który dał nam wszystko, co mamy. Wszystko mamy od Boga. On ukazał nam sens i cel ludzkiego życia. Skąd, dokąd i po co. Jeśli człowiek nie wie, dokąd idzie i po co żyje, czy może powiedzieć, że dobrze żyje?” – pytał abp Muszyński.

Modlitewne czuwanie poprowadził tradycyjnie twórca Ruchu Lednickiego, dominikanin o. Jan Góra. Pielgrzymi odmówili w południe modlitwę „Anioł Pański”, a następnie wzięli udział we mszy świętej, którą odprawił abp Muszyński.

Podobnie jak podczas czerwcowego apelu młodych, odmówiono też Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Następnie odbyło się misterium poświęcone Świętej Faustynie oraz spotkanie z Jezusem Miłosiernym w Jego Obrazie, którego oryginał namalowano według wskazówek siostry Faustyny. Zwieńczeniem czuwania była adoracja Najświętszego Sakramentu oraz symboliczny akt wyboru Chrystusa i przejście przez Bramę Trzeciego Tysiąclecia.

Pierwsza Lednica Seniora odbyła się we wrześniu 2004 roku. Gościem specjalnym była 93-letnia wówczas Wanda Błęska – lekarka, która przez wiele lat pracowała na misjach w Ugandzie. W roku następnym z seniorami modliła się Hanna Suchocka, ambasador RP przy Stolicy Apostolskiej.

Za: www.dominikanie.pl

EuroFraMe na Górze Świętej Anny zakończone

III Europejskie Spotkanie Młodzieży Franciszkańskiej, czyli EuroFraMe, odbyło się w dniach od 27 do 31 sierpnia 2012 r. w Domu Pielgrzyma przy Sanktuarium św. Anny na Górze św. Anny na Śląsku Opolskim. Hasłem przewodnim tegorocznego spotkania były słowa św. Klary: „Oglądaj w Chrystusie swoją twarz”.



W spotkaniu wzięło udział ponad 350 młodych osób z różnych krajów europejskich: Hiszpanii, Włoch, Portugalii, Holandii, Węgier, Litwy, Anglii, Irlandii, Niemiec i Polski. Obecni byli także duszpasterze powołani i młodzieżowi z poszczególnych krajów. Spotkanie organizowane jest w różnych krajach europejskich z inicjatywy Konferencji Prowincjałów Zakonu Braci Mniejszych Europy (UFME). Koordynato-

rem spotkania był Fr. Manolo Diaz z Hiszpanii. Gospodarzami spotkania byli franciszkanie z Prowincji św. Jadwigi w Polsce, którzy posługują na Górze św. Anny. (...)

Spotkanie rozpoczęło się od wspólnej adoracji i nabożeństwa Ikony Krzyża San Damiano, przed którym za wzorem św. Franciszka i św. Klary zgromadzona młodzież powierzała Chrystusowi swoją młodość, młodzież Europy oraz rozpoczynające się spotkanie. Następnie wszyscy zgromadzeni odmówili w różnych językach koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Przedostatni dzień EuroFraMe 2012 pozwolił zgromadzonej młodzieży na wysłuchanie młodzieży z różnych krajów, która dzieliła się swoim doświadczeniem wiary. Tę część programu poprzedziło odczytanie przesłania Ministra Generalnego Fr. Jose Rodrigera Carballo, który niestety nie mógł osobiście przybyć na spotkanie na Górze św. Anny. Następnie Fr. Carlo Serri wygłosił konferencję, w czasie której, w imieniu O. Generała, zwrócił się do młodych, aby nie bali się wierzyć i przyznawać do Chrystusa.

W czasie spotkania obecny był również J.E. Ks. Bp Andrzej Czaja – biskup opolski. Ostatni dzień III Europejskiego Spotkania Młodzieży Franciszkańskiej na Górze św. Anny zakończył się wspólną Eucharystią w bazylice sprawowanej w języku angielskim, której przewodniczył Fr. Carlo Serri – przewodniczący UFME. W czasie Eucharystii ogłoszono rok i miejsce następnego spotkania – 2014 r. w Lourdes we Francji (...)

Za: www.ofm.krakow.pl

Paulini zainaugurowali obecność w Świdnicy

Od kilku tygodni, czyli odkąd wiadomo było, że ojcowie paulini przyjęli zaproszenie bp. Ignacego Deca, by założyć klasztor w Świdnicy, napięcie oczekiwania stawało się silniejsze z każdym dniem. Aż do 26 sierpnia, kiedy to nowi gospodarze parafii św. Józefa zostali uroczystie wprowadzeni do kościoła i przejęli obowiązki i prawa wynikające z zarządzania wspólnotą wiernych. O randze wydarzenia niech świadczy fakt, że wziął w nim udział bp Ignacy Dec oraz m.in. kurliaści z kanclerzem kurii ks. Stanisławem Chomiakiem na czele, oraz delegacja wysokich rangą przełożonych zakonnych, której przewodniczył wikariusz generalny zakonu o. Arnold Chrapkowski. Zresztą o historyczności chwili nikt nie miał wątpliwości.

Podczas homilii bp Ignacy zaznaczył bowiem, że na oczach zgromadzonych dokonuje się bardzo rzadka zmiana, gdy zakonnicy przejmują duszpasterzowanie po księżach diecezjalnych. – Nie będę ukrywał przed ojcami, że tutaj na Ziemiach Zachodnich, pobożność jest o wiele słabsza niż w Polsce wschodniej – mówił – Liczymy jednak, że nasze wysiłki duszpasterskie, teraz wsparte zakonną posługą

paulinów przyniosą ożywienie i pogłębienie życia wiary. Tym bardziej, że wraz z ojców obecnością czujemy się szczególnie związani z Jasną Górą – zaznaczył.

Oczekiwania biskupa to nie jedyne wyzwanie, jakiemu muszą sprostać paulini. Wielkie nadzieje z ich obecnością wiąże świeccy wierni. – Postrzegam zakonników, jako ludzi bardziej bezkompromisowo oddanych swojej służbie – zauważa Antoni Lotycz obecny na uroczystości – Wynika to z jednej strony z osobistych doświadczeń i kontaktów, jakie miałem i mam z nimi, a z drugiej strony to kwestia ślubów zakonnych. Ubóstwo, czystość i posłuszeństwo to rady ewangeliczne, które zostawił Pan Jezus, a On sam wiedział, jaka jest ich niezwykła wartość i siła wyrazu.



Wiele zatem wskazuje na to, że wspólnota zakonna (o. Dominik Partyka, o. Grzegorz Krzyżowski oraz o. Piotr Łoza), której przełożonym został o. Samuel Paweł Pacholski, stoi przed nie lada wyzwaniem. – W swej pracy zawierzyliśmy sobie i naszą wspólnotę Maryi, więc przychodzimy do Świdnicy z radością i ufnością w Bożą opiekę – zapewnia o. Samuel.

Zakonników będzie wspierał długoletni proboszcz parafii, dziś emeryt, ks. Stanisław Pasyk. Biskup Ignacy podczas niedzielnej uroczystości z wielkim uznaniem wyrażał się o seniorze, dzięki któremu powstały w Świdnicy trzy parafie i dziękował nowym gospodarzom św. Józefa, że znaleźli w swej wspólnocie miejsce dla zasłużonego kapłana. Za: www.jasnagora.com

Marianin wśród członków Akademii Bożego Miłosierdzia

Ks. Adam Sikorski MIC, teolog dogmatyk, absolwent Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, został mianowany członkiem zwyczajnym Międzynarodowej Akademii Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

Z dekretu kard. Stanisława Dziwisza, arcybiskupa metropolity krakowskiego, powołującym naszego współbrata w poczet członków zwyczajnych Akademii, możemy przeczytać, iż „Międzynarodowa Akademia Bożego Miłosierdzia będzie podejmować starania zmierzające do szerzenia kultu Bożego Miłosierdzia, czuwania nad jego poprawnością doktrynalną oraz promowaniem nabożeństwa do Bożego Miłosierdzia przekazanego światu przez św. Siostrę

Faustynę Kowalską, Apostołkę Bożego Miłosierdzia, i głoszonego przez bł. Jana Pawła II, Papieża Miłosierdzia. Będzie też inspirować studia teologiczne zmierzające do pogłębienia tajemnicy Bożego Miłosierdzia oraz pobudzać inicjatywy duszpasterskie zmierzające do rozszerzania kultu Bożego Miłosierdzia w Polsce i na świecie”.

Ks. dr Adam Sikorski MIC (ur. 1955) jest obecnie członkiem wspólnoty domu zakonnego w Sulejówku, miejscowym duszpasterzem oraz prezbiterem Drogi Neokatechumenalnej. Opublikował m.in. książkę „Maria marianorum. Problem chrystotypiczności i eklezjotypiczności maryjnego charyzmatu księży marianów” (Lublin – Warszawa 2001). Za: www.marianie.pl

Boski Festiwal w Trzcińcu zakończony

W ostatnią niedzielę 26 sierpnia zakończył się w Trzcińcu Boski Festiwal. Jest to coroczne spotkanie młodzieży organizowane przez inspektorię pilską salezjanów.



Boski Festiwal to reaktywacja Salezjańskiego Sejmiku Młodzieżowego, który przez 12 lat odbywał się przy Sanktuarium Maryjnym w Skrzatuszu koło Piły. Zorganizowany po kilku latach przerwy świadomie nawiązuje do atmosfery Sejmików. Wypełniony jest więc muzyką, zabawą, modlitwą i rozmowami z ciekawymi ludźmi.

Od 23 do 26 sierpnia Trzcianka koło Czaplina stał się miejscem spotkania dla ponad 700 młodych ludzi. Każdego dnia mogli oni uczestniczyć we wspólnych modlitwach, Mszy św., koncertach, warsztatach i panelach dyskusyjnych.

Spośród festiwalowych gości warto wymienić ks. bp Edwarda Dajczaka, ordynariusza diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, ks. inspektora Marka Chmielewskiego, przełożonego inspektorii pilskiej, mima Ireneusza Krosnego, psycholog Marię Ligocką oraz Annę Jałoszewską, wolontariuszkę z Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego w Warszawie.

O muzyczną atmosferę spotkania zadbały znane zespoły: Łobuzy Jezusa, Jestem, Zabili Mi Żółwia, Full Power Spirit, TriQuetra, SomGorsi, Pax Unity, Anty Babylon System. Ich wieczorne koncerty były prawdziwą dawką pozytywnej energii.

Wyjątkowym wydarzeniem festiwalu były śluby wieczyste dwóch salezjanów: Piotra Pączkowskiego i Daniela Śliwińskiego.

Organizowany co roku Boski Festiwal dla młodych doskonała propozycja na ostatni weekend wakacji. Zapraszamy za rok.

Radosny jubileusz zakonny w Niepokalanowie

Bracia z Niepokalanowa mieli szczególny powód do radości – bo oto 1 września, w sobotę – trzech z nich: br. Andrzej Przytocki, br. Kazimierz Proskura i br. Jan Karabacz – misjonarz z Tanzanii, obchodzili Jubileusz 25-lecia swojej pierwszej profesji zakonnej. O godzinie 11⁰⁰ uczestniczyli w uroczystej Mszy św., której przewodniczył prowincjał warszawskiej prowincji franciszkanów – o. Wiesław Pyzio.

O. Prowincjał w homilii odwołał się do św. Teresy z Avila, która powiedziała, że „w życiu są bardzo ważne dwie rzeczy: pamięć korzeni i świadomość celu. To są dwa wyznaczniki, dwa filary, na których musimy budować (każdy z nas) swoje życie. I to nie tylko: zakonne, kapłańskie ale również i rodzinne”. Natomiast fundamentem życia zakonnego jest przede wszystkim odpowiedź na wielki dar Boga.

Życie zakonne jest wielkim darem i z tego daru rodzi się możliwość widzenia innej rzeczywistości, tej prawdziwej i jedynej. Życie zakonne jest znakiem obecności Chrystusa w świecie i tej rzeczywistości, która jako jedyna może zaspokoić pragnienia serca. „W apostołacie bracia zakonnicy mają do spełnienia wielką (ogromną) misję, aby ukazywać Chrystusa w swoim życiu” - podkreślił w swojej homilii Ojciec Prowincjał. Jubileusz 25-lecia pierwszej profesji zakonnej jest więc wspaniałą okazją do tego, żeby podziękować Panu Bogu za ten dar odczytania obecności Chrystusa w życiu, za dar powołania i wierności temu powołaniu. O czym też mówił kaznodzieja – o. Wiesław Pyzio.

Ważnym wydarzeniem tej Mszy św. Jubileuszowej – naszych Braci, było odnowienie ślubów zakonnych, przez każdego z nich z osobna. Jest to zawsze duże przeżycie – tak dla tego, który je odnawia, jak i dla całej wspólnoty zakonnej i kościelnej.

Przed błogosławieństwem kończącym Eucharystię, w imieniu Braci Jubilatów przemówił br. Kazimierz Proskura, który powiedział m.in. „Wrzucić Maryję Niepokalaną pragniemy wyśpiewać dzisiaj nasze Magnificat i uwielbiać Pana Boga za to, co uczynił nam przez 25 lat profesji zakonnej. Br. Kazimierz podziękował tym wszystkim, których Pan Bóg postawił na ich drodze życia. Na pierwszym miejscu Rodzicom za dar życia i wiary, które przekazali. Następnie przełożonym i wychowawcom zakonnym oraz rodzeństwu, przyjacielom, nau-

czycielom i koleżankom i kolegom ze szkolnej ławy.

Na koniec – gwardian Niepokalanowa – o. Mirosław Bartos przygotował pamiątkowe, jubileuszowe krzyże, które poświęcił O. Prowincjał. Każdy z Jubilatów otrzymał taki krzyż na pamiątkę z zachętą, aby dalej był wierny swemu powołaniu, Ewangelii i krzyżowi Chrystusowemu. o. Jacek Staszewski OFMConv

Wakacje z Bogiem u pijarów w Szczuczynie

W pijarskiej parafii w Szczuczynie, w dniach 19 – 26 sierpnia br., odbyły się – najbardziej wyczekiwane przez wszystkie dzieci – Wakacje z Bogiem. Wakacje z Bogiem to czas odpoczynku, nowych znajomości z kolegami i koleżankami, czas gier i zabaw, ale przede wszystkim czas bliższego poznania Boga.

Hasłem tegorocznych wakacji stało się zdanie: Z wiarą przez życie, do realizacji hasła uczestnikom posłużyły Główne prawdy wiary. Rekolekcje rozpoczęły się w słoneczny poniedziałek, 20 sierpnia, wtedy to ponad pół tysięczna liczba dzieci i młodzieży zaczęła się schodzić, dosłownie – ze wszystkich stron. Tradycyjnie uroczyste rozpoczęcie Wakacji z Bogiem odbyło się w Kościele poprzez wspólną modlitwę i różnego rodzaju śpiewy i tańce.



W każdym dniu wychowawcy wraz z dziećmi rozważali jedną z sześciu znanych nam głównych prawd wiary, a później rozpoczynały się zabawy: sportowe, intelektualne, taneczne itd. Dzień kończył się wspólnymi integracyjnymi tańcami, modlitwą, a także miłymi i smacznymi niespodziankami, które każdego dnia otrzymywały dzieci.

Każdy dzień także miał swoje zadanie – i tak na przykład środa była poświęcona zabawom sportowym, a wtorek – rysowaniu na asfalcie (aż szkoda było później parkować auta). W piątek czekały na dzieci tzw. batuty (trampoliny) i pop corn, a w sobotę każdy mógł się pochwalić swoimi zdolnościami takimi jak: śpiew, tańce, nawet w stylu flash mob.

W każdym bądź razie na pewno będzie co wspominać i za czym tęsknić aż do przyszłego roku. Więcej na: www.pijarzy.pl

Bóle rodzenia

Misjonarz kombonianin o sytuacji w Południowym Sudanie

Południowy Sudan przeszedł długą drogę, aby stać się w pełni wolnym narodem. Po ponad dwudziestu latach wojny domowej, w 2005 roku, Sudan i Sudan Południowy podpisują porozumienie pokojowe, a w zeszłym roku Sudańczycy ponad 98 procentami głosów decydują za oddzieleniem się od północy, aby stać się niepodległym państwem.

Nastał czas radości i świętowania. Ludzie z wymalowanymi twarzami wyszli na ulice powiewając flagami, tańcząc i radując się z uzyskanej wolności. Wydawałoby się, że odetchnęli, mówiąc w duchu, nareszcie wolność i pokój. Ludzie zaczęli żyć nadzieją, że uwolnienie się od północy przyniesie im wolność, zakończenie konfliktu i rozwój państwa. Jednak przyszedł bardzo ciężki czas dla Sudanu i Sudanu Południowego.

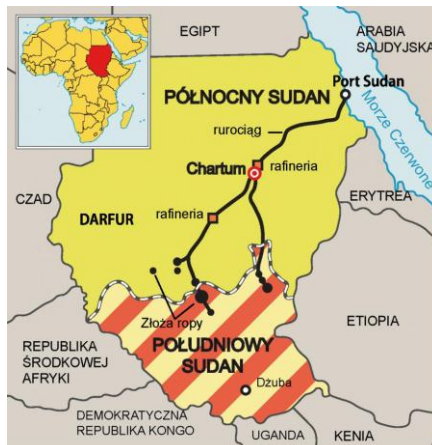
Wiele problemów pozostało nierozwiązanych, a nowe zaczęły przybierać na sile. W kwietniu tego roku konflikt nabiera na sile i wygląda jakby wojna wracała na te tereny. W marcu Sudańska armia zaczęła bombardować tereny wzdłuż granicy, armia Południowego Sudanu (SPLA) nie pozostała dłużna odpychając wroga za Heglig, bogate tereny złóż ropy. Bombardowania wciąż wzrastały na sile, zaś Południowa armia znów odpycha wroga za Heglig i się wycofuje po czym Chartum ogłasza, że rozbił armię SPLA, zabijając 1.500 żołnierzy.

W lipcu ponad 500.000 ludzi Południa mieszkający na Północy musieli odebrać dokumenty rejestrując się jako cudzoziemcy albo opuścić kraj. W tym samym dniu Sudan odwołał wszystkie loty pomiędzy Chartumem a Dżubą. Po zajęciu Heglig, Bashir przerwał wszystkie rozmowy z Południowym Sudanem, oskarżając Dżubę o używanie jedynie języka wojny.

W kwietniu w Chartumie arabowie zaatakowali i spalili protestancki Kościół, który był używany przeważnie przez ludzi z południa. W Nyala stolicy Południowego Darfuru, biura Caritasu i Sudańska Rada Kościołów zostały zamknięte a samochody skonfiskowane. W stanie Gaderef, katolicki seminarzysta i katechista zostali aresztowani pod zarzutem wspierania SPLM-North (Ludowy Ruch Wyzwolenia Sudanu – Północ).

W czerwcu, Parlament Południowego Sudanu zdecydował na zawieszenie 74 wyższych urzędników oskarżonych o korupcję. Prezydent Salva Kiir wysłał list do obecnych i byłych pracowników państwowych, w którym zwrócił się do nich o zwrócenie 4 miliardów dolarów, które zostały

skradzione. Po rozesłanych listach udało się odzyskać 60 milionów. Prezydent złożył przemowę do skorumpowanych ludzi „walczyliśmy o wolność, sprawiedliwość i równość, lecz tylko gdy doszliśmy do władzy, szybko zapomnieliśmy o co walczyliśmy, i zaczęliśmy wzbogacać siebie samych kosztem naszych ludzi.”



Z ostatnich danych Amnesty International, Południowy Sudan jest zalewany bronią z Chin, Ukrainy i Sudanu, która jeszcze bardziej wznieca konflikt w tym nowym kraju. Podczas ataków na cywilną ludność, z rąk rebeliantów i armii Południowego Sudanu zginęło bardzo dużo osób.

Po uzyskaniu niepodległości i utworzeniu się nowego państwa pod znakiem zapytania został teren Abyei. Do kogo on ma należeć? Sprawa nie została zamknięta podczas podpisywania pokojowego porozumienia w 2005 roku. Tysiące cywilów musieli opuścić te tereny, kiedy armia Sudańska przejęła nad nim kontrolę. Spór jest także zakorzeniony w konflikcie etnicznym pomiędzy farmerami Dinka Ngok, którzy są za Południowym Sudanem i pasterzami Misseriya, którzy są za Sudanem. Jeszcze w kwietniu tereny te stały się polem wojny pomiędzy nowo utworzonymi państwami z powodu znajdujących się tam złóż ropy. Doszło do wymiany ognia i bombardowanie terenu, po czym każda ze stron temu zaprzeczała. w konflikcie etnicznym pomiędzy farmerami Dinka Ngok, którzy są za Południowym Sudanem i pasterzami Misseriya, którzy są za Sudanem. Jeszcze w kwietniu tereny te stały się polem wojny pomiędzy nowo utworzonymi państwami z powodu znajdujących się tam złóż ropy. Doszło do wymiany ognia i bombardowanie terenu, po czym każda ze stron temu zaprzeczała.

Jest kilka powodów konfliktu. Najważniejsze z nich to: opłaty tranzytowe, które

Południe ma płacić Sudanowi za transport ropy ich rurociągami do Portu Sudan, problemy z wytyczeniem granicy pomiędzy Południem a Sudanem, konflikt obu stron o teren Abyei oraz prawa obywateli obu krajów, których losy wojny pozostawiły na terytorium sąsiada. 500.000 południowców mieszkających w Sudanie i 80.000 Sudańczyków mieszkających na Południu. Każda strona oskarża się nawzajem o wspieranie grup rebeliantów.

Jakie były oczekiwania ludzi? Jak Południowy Sudan może wyjść z tych problemów? Co nie działa, albo działa źle?

Ludzie oczekiwali, że nareszcie będą żyć w pokoju, w demokratycznym państwie. Ludzie mieszkający w obozach dla uchodźców czekali na ten moment, mając nadzieję na rozwój państwa, edukacji, gospodarki. Uchodźcy, którzy byli zmuszeni opuścić swój kraj mieli nadzieję na powrót do ojczyzny.

Każdy Sudańczyk z Południa, pomimo niekończącego się konfliktu, jest dumny z jednego, że jest nareszcie wolnym Sudańczykiem. Wiedzieli oni, że po ogłoszeniu państwa niepodległym, będzie to wciąż bardzo długa droga, którą wszyscy będą musieli przebyć, aby dotrzeć do tego o co wszyscy walczyli. Nie można jednak liczyć na jakikolwiek rozwój czy zażegnanie konfliktów, jeśli ludzie nie będą zjednoczeni. Niepodległość sama w sobie nie rozwiąże wszystkich problemów, nawet jeśli rząd ma trzyletni plan rozwoju Południowego Sudanu na papierze. Jak więc wprowadzić ten plan w praktykę, tak aby ludzie według niego żyli?

Niektórzy jako problem widzą SPLM, którzy po otrzymaniu niepodległości, zagarnęli wszystko dla siebie. Potrzeba więcej dialogu w tym kierunku, nie co będzie dobre dla samego SPLM, ale dla całego narodu. Nawet w sytuacjach kryzysowych gdzie cierpieli ludzie, zamiast przekazać zaopatrzenie dla nich, przekazywali je dla siebie. Najbardziej drastyczne dla gospodarki Sudanu i Południowego Sudanu, było wstrzymanie wydobywania ropy naftowej, po nieudanych negocjacjach z Północnym Sudanem. Dla Południa zysk z ropy to 98% przychodów dla Państwa. Aby gospodarka funkcjonowała dobrze, nie można zamykać granic, powinny one pozostać otwarte. Faktem było to, że proponowana cena za transport ropy przez Sudan była nie do zaakceptowania, byłby to czysty wyzysk. Jednak decyzja wstrzymania wydobycia ropy ma wciąż tragiczne skutki jeśli chodzi o rozwój kraju i natężenie konfliktu.

Według wielu wypowiedzi Sudańczyków z południa, Północny Sudan wciąż chce praktykować kolonialny system, na co oni nie mogą się zgodzić. Jak długo północ z południem nie będą współpracowali ze sobą, tak długo konflikt będzie trwał.

Państwo, które dopiero staje na własnych nogach musi działać jawnie przed społeczeństwem, pokazując na co i jak wydaje pieniądze. To wzbudza zaufanie społeczeństwa do rządu. Jak na razie żadna instytucja znajdująca się w Południowym Sudanie nie rozlicza się z wydatków co w innych państwach jest nie do pomyślenia. Przez to ginie bardzo dużo pieniędzy. Inni usprawiedliwiają, że państwo przez wiele lat nie było pytane o rozliczanie się, nie ma co oczekiwać że od razu wejdzie im to w krew. Jednak nie może być to wytłuma-

czenie znając cechy dobrego rządu i biorąc za przykład Botswanę, która od razu weszła w system dobrego rządzenia i jest jednym z najlepiej rządzonych, demokratycznych państw Płd. Afryki. Korupcja istnieje od długiego czasu, gdyż osoby zarządzające usługami publicznymi są osobami nie kompetentnymi, młodzi ludzie zaraz po studiach wchodzą do władzy, brak jakichkolwiek reform.

4 sierpnia Sudan, wraz z Sudanem Południowym zawarli ze sobą porozumienie w sprawie płatności za ropę.

Południowy Sudan zgodził się na zapłacenie Sudanowi 9 dolarów za baryłkę za transport ropy do portów tego kraju. Południowy Sudan wstrzymał produkcję oleju w styczniu, zgodził się jednak na zapłacenie rekompensaty Sudanowi za utracone w

tym czasie dochody w wysokości 3 miliardów dolarów. Jednak sprawa jest przedmiotem dalszych rozmów na temat bezpieczeństwa. Oczywiście trwają spory w związku z granicą. Obie strony prowadziły rozmowy przez trzy tygodnie w stolicy Etiopii, Addis Ababa. Rozmowy te zostaną kontynuowane pod koniec sierpnia. Były prezydent Południowej Afryki oraz mediator Unii Afrykańskiej, Thabo Mbeki, powiedział, że wszystkie kwestie zostały rozwiązane. Pozostały jeszcze do omówienia, kiedy mają być wznowione prace przy wydobyciu ropy i eksportu. Południowy Sudan planuje budowę rurociągu biegnącego przez Kenię do portu Lamu. To będzie okazją na całkowite oddzielenie się od Sudanu.

Opracował: o. Krzysztof Zębik, mccc

Wiadomości zagraniczne

Zmarł Kard. Carlo Martini SJ

W wieku 85 lat zmarł 31 sierpnia w Gallarate koło Varese we Włoszech emerytowany metropolita Mediolanu kard. Carlo Maria Martini. Był jedną z najwybitniejszych postaci Kościoła katolickiego we Włoszech i na świecie, znakomitym teologiem, biblistą i przez ponad 23 lata kierował jedną z największych diecezji katolickich na świecie – archidiecezją mediolańską. Od wielu lat cierpiał na chorobę Parkinsona, czego nie ukrywał i o czym sam wielokrotnie przy różnych okazjach wspominał.

Przyszły hierarcha urodził się 25 lutego 1927 w Turynie. Po ukończeniu jezuickiego Instytutu Społecznego w swym mieście rodzinnym wstąpił we wrześniu 1944 w Cuneo do Towarzystwa Jezusowego. Kształcił się m.in. na wydziale filozoficznym Kolegium „Aloisianum” w Gallarate i na wydziale teologicznym w Chieri koło Turynu oraz w Rzymie – na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim i w Papieskim Instytucie Biblijnym.



Święcenia kapłańskie przyjął 13 lipca 1952, po czym kontynuował studia w Rzymie i Turynie. W latach 1964-69 pracował też naukowo i duszpastersko w Wiecznym Mieście, m.in. ze Wspólnotą św. Idziego. W latach 1969-78 był rektorem Papieskiego „Biblicum”, 18 lipca 1978 został rektorem Gregorianum. W tym czasie był też jednym katolickim członkiem Ekumenicz-

nego Komitetu Przygotowania Greckiego Wydanie Nowego Testamentu. W 1978 głosił rekolekcje wielkopostne dla Pawła VI i Kurii Rzymskiej.

29 grudnia 1979 Jan Paweł II mianował go arcybiskupem-metropolitą Mediolanu i osobiście udzielił mu sakry 6 stycznia następnego roku w Watykanie. Na konsystorzu 2 lutego 1983 włączył go w skład Kolegium Kardynalskiego (m.in. wraz z prymasem Polski-seniorom kard. J. Glempem). W latach 1980-83 był członkiem Sekretariatu Synodu Biskupów.

Był bardzo twórczym i energicznym rządcą swej nowej archidiecezji. W ciągu ponad 20-letnich rządów w Mediolanie zainicjował dialog Kościoła ze społeczeństwem świeckim i w innych, bieżących sprawach. Pod jego kierunkiem zaczęła działać w archidiecezji Szkoła Słowa w celu zbliżenia świeckich do Pisma Świętego metodą „lectio divina”, czyli wspólnotowego czytania i rozważania tekstów biblijnych. Wprowadził też spotkania na tematy dotyczące wiary, nazywane Katedrą Niewierzących.

Jako hierarcha brał czynny udział w wielu ważnych wydarzeniach kościelnych zarówno we Włoszech, jak w Kościele powszechnym, m.in. w licznych zgromadzeniach Synodu Biskupów, a na Synodzie w 1983 był głównym relatorem. W latach 1987-93 był przewodniczącym Rady Konferencji Biskupich Europy (CCEE).

Wielokrotnie reprezentował Papieża jako jego osobisty wysłannik na różnych zgromadzeniach i uroczystościach kościelnych, np. na obchodach 100-lecia ewangelizacji Zambii w 1991, w IV konferencji ogólnej episkopatu Ameryki Łacińskiej w Santo Domingo w 1992 czy w obchodach 900. rocznicy śmierci św. Brunona, założyciela kartuzów w Serra San Bruno w 2001 r. Na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych XX wieku wielu komentatorów

wymieniało go w gronie „papabili”, czyli potencjalnych kandydatów na przyszłego papieża.

11 lipca 2002 Jan Paweł II przyjął jego rezygnację z kierowania archidiecezją mediolańską. Wcześniej jednak kardynał pożegnał się ze swymi wiernymi bardzo symboliczną pielgrzymką śladami Apostoła Pawła, którą odbył w czerwcu tegoż roku. Przez kilka następnych lat kard. Martini mieszkał w Jerozolimie, po czym w 2008 powrócił do Włoch, gdy okazało się, że cierpi na chorobę Parkinsona. Zamieszkał w kolegium „Aloisianum” w Gallarate koło Varese. 2 czerwca ciężko chorego hierarchę odwiedził Benedykt XVI podczas swego pobytu w Mediolanie z okazji odbywającego się tam Światowego Spotkania Rodzin.Za: www.deoni.pl

Zapowiedź beatyfikacji franciszkańskiego biblisty

Prowincjał z Sycylii o. Giuseppe Noto OFM poinformował, iż Ojciec Święty Benedykt XVI, po wysłuchaniu opinii Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, przychylił się do prośby naszego Zakonu i pozwolił na ogłoszenie sługi Bożego o. Gabriele Marii Allegry OFM błogosławionym.



O. Allegra (1907-1976) był znanym biblistą, tłumaczem Pisma Świętego na język chiński, misjonarzem. Związany był z

Franciszkańskim Studium Biblijnym w Jerozolimie. Znał osobiście i korespondował z Teilhardem de Chardinem. W 2002 zatwierdzono dokument o autentyczności cudu dokonanego za wstawiennictwem sługi Bożego. Uroczystości ogłoszenia błogosławionym będą miały miejsce 29 września 2012 w bazylice katedralnej w Acireale na Sycylii. Strona o słudze Bożym w języku włoskim.

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

Prowincjał ze Słowenii wikariuszem generalnym kapucynów

W piątek drugiego tygodnia 84. Kapituły Generalnej Braci Mniejszych Kapucynów jedenasta sesja kapituły miała w porządku dnia głosowanie na Wikariusza generalnego i wysłuchanie sprawozdania na temat Konstytucji, które zaprezentował przewodniczący Komisji ds. Konstytucji br. Felice Cangelosi (Prowincja Messyny).

Grono kapitulnych poszerzyło się od wczoraj o dwóch braci, którzy zostali wybrani „extra gremio” Definitorem generalnym i obecnie liczy 171 braci. Kiedy w Aula magna pozostali jedynie bracia kapitulni i bracia pełniący konieczne posługi przystąpiono do wyborów Wikariusza generalnego. W czasie głosowania, bracia skrutatorzy aż cztery razy musieli rozdawać i zbierać karty wyborcze. W czwartym głosowaniu został wybrany **br. Stefan Kożuh** (Prowincja Slovenica). Długim i gromkim aplauzem oraz braterskim uściskiem bracia wyrazili swój szacunek i wdzięczność dla nowego Wikariusza.



Po wyborze Wikariusza generalnego nastąpiła niezbędna przerwa, która przygotowała braci do zajęcia się tematem, który będzie dominował w kolejnych 3 tygodniach Kapituły: Konstytucje. Pierwszą prezentację miał przewodniczący Komisji. W swojej obszernej relacji br. Felice szczegółowo omówił przebieg prac, począwszy od postanowień Kapituły z 2006 roku. Patrząc na spis treści sprawozdania, można mieć dobre wyobrażenie o ciężkiej pracy wykonanej przez Komisję, podczas 13 sesji plenarnych, które miały miejsce od października 2007 r. do listopada 2011 r.

Za: www.kapucyni.pl

Polsko-czeska pielgrzymka ku czci św. Melchiora

Kilkaset osób 2 września wzięło udział w niedzielnym odpuszczeniu ku czci św. Melchiora Grodzieckiego w rodzinnym mieście

męczennika z XVII-wieku. Kulminacyjnym momentem polsko-czeskich uroczystości była Msza św. w czesko-cieszyńskiej świątyni pod przewodnictwem biskupa Ostrawy Franciszka Lobkowicza.

Z czeskim hierarchą liturgię koncelebrowali ordynariusz bielsko-żywiecki Tadeusz Rakoczy i biskup pomocniczy Piotr Greger oraz kilkudziesięciu kapłanów z diecezji ostrawsko-opawskiej, Śląska Cieszyńskiego i Podbeskidzia.

Przed liturgią w jezuickim kościele ulicami Cieszyna i Czeskiego Cieszyna przeszła transgraniczna, barwna procesja z relikwiami św. Melchiora Grodzieckiego. Z kościołów pw. św. Marii Magdaleny w Cieszynie oraz czesko-cieszyńskiego kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa wyruszyły jednocześnie dwie procesje. Polscy i czescy wierni spotkali się razem w pół drogi – na Moście Przyjaźni, na którym do niedawna były graniczne szlabany i strażnicy. Po przywitaniu, ze śpiewem na ustach i przy akompaniamentie orkiestr pielgrzymi przeszli do świątyni w Czeskim Cieszynie.

W homilii bp Rakoczy zauważył, że dzięki wyrokowi Opatrzności Bożej dawny most graniczny zamiast dzielić znowu łączy. „To, co jeszcze tak niedawno było niemożliwe, co nas dzieliło, dziś łączy i wzbogaca. Zamiar budowania świąta bez prawa Bożego okazał się iluzoryczny. I nie mogło być inaczej” – podkreślał hierarcha, cytując słowa Jana Pawła II wygłoszone na czeskiej ziemi w kwietniu 1990 roku.

Biskup dziękował za wszelkie przemiany społeczno-polityczne, które zapoczątkowały proces powrotu sąsiednich narodów do normalności. Podkreślił także, że nawrócenie do Chrystusa musi się odbywać każdego dnia i obejmować wszelkie działania na różnych płaszczyznach życia: osobistego, rodzinnego i społecznego.

Przypomniał także, że św. Melchior Grodziecki dobrze wiedział, czym jest grzech i jak ważne jest wyzwolenie do niego. „Najważniejszą sprawą było dla niego życie w wolności od grzechu” – dodawał i apelował, by ze świadectwa męczennika czerpać natchnienie do chrześcijańskiego życia, aby być wiernym wymogom wiary.

„Nie ma bowiem życia bez sumienia. Bomy się świata bez sumienia lub z sumieniem sfałszowanym. Ci, którzy gardzili sumieniem, tworzyli obozy koncentracyjne i gułagi” – przestrzegwał duchowny i zauważał, że i dziś nie brakuje ludzi, którzy chcą żyć „jakby Bóg nie istniał”.

Po raz pierwszy cieszyńscy świętowali ku czci swego rodaka wyniesionego na ołtarze w październiku 1905 r., po jego beatyfikacji. Wtedy główne uroczystości odbyły się w jezuickim kościele pw. Serca Pana Jezusa. Ulicami niepodzielonego jeszcze miasta wyruszyła po raz pierwszy procesja. Brali w niej udział pielgrzymi ze Śląska

Cieszyńskiego, Polski, Czech, Niemiec i Słowacji.

Po kanonizacji jezuita przez Jana Pawła II tradycja organizowania procesji znowu ożyła, mimo przeszkody w postaci granicy państwowej, dzielącej miasto nad Olzą.

Melchior Grodziecki urodził się w Cieszynie w 1584 r. Ukończył jezuickie kolegium w Wiedniu, a następnie wstąpił do jezuickiego nowicjatu w Brnie. W 1614 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Był duszpasterzem w Pradze i w niedalekiej wsi Kopani. Po wypędzeniu jezuitów z Czech w 1618 r. wyruszył na Węgry. Jednak po krótkim pobycie w Brnie znalazł się w 1619 r. w Homonnie, skąd w tym samym roku udał się do Koszyc jako kapelan wojskowy. Tam też we wrześniu 1619 r. – wraz z dwoma innymi kapłanami – Chorwatem Markiem Krížem i Węgrem Stefanem Pongraczem – dostał się w ręce żołnierzy Betlena Gabora, księcia Siedmiogrodu. Po okrutnych torturach, połączonych z próbami nakłonienia do rezygnacji z wiary katolickiej, wszyscy trzej kapłani zostali zamordowani, a ich zwłoki zbezczeszczone.

W styczniu 1905 r. papież Pius X ogłosił beatyfikację trzech Męczenników Koszyckich, a w lipcu 1995 r. w Koszycach Jan Paweł II dokonał ich kanonizacji.

Za: www.deon.pl

Salezianie świętowali 30-lecie Polskiej Misji Katolickiej w Berlinie

Bp Szczepan Wesoły przewodniczył obchodom uroczystości Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej w Polskiej Misji Katolickiej w Berlinie, która w tym roku obchodzi swoje trzydziestolecie. Otworzył on wystawę poświęconą losom Polonii w Berlinie przed rokiem 1945. Do Bazyliki św. Jana Chrzyciela, w której katolikom języka polskiego posługują na co dzień salezianie, zostały również uroczystie wprowadzone relikwie bł. Jana Pawła II.



Przypadająca 26 sierpnia uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej to jedno z głównych świąt maryjnych w Polsce, ale również wyjątkowy dzień dla Polonii na całym świecie. Dla Polaków mieszkających na emigracji jest okazją do dziękczynienia za szczególną rolę Maryi w dziejach polskiego narodu, jest też wyrazem czci dla Matki Bożej w jej jasnogórskim wizerunku, znajdującym się w wielu polskich domach w kraju i za granicą.

W czasie uroczystej Mszy św. o godz. 12.00 został procesyjnie wniesiony do

bazyliki relikwiarz bł. Jana Pawła II, wielkiego Polaka i czciciela Matki Bożej. Homilię wygłosił ks. abp Szczepan Wesoły, który przez wiele lat (od 1980 do 2003) pełnił funkcję delegata Prymasa Polski i koordynatora duszpasterstwa emigracyjnego. Był on także uczestnikiem wcześniejszych rocznic – dziesięciolecia, dwudziestolecia i jubileuszu dwudziestopięcioletnia powstania – Polskiej Misji Katolickiej w Berlinie. Biskup zauważył, iż zazwyczaj, gdy wobec Kościoła stawiane są różne zarzuty, atakowany jest Kościół jako instytucja. Siłą Kościoła natomiast nie jest najlepsza nawet organizacja, ale wiara jego członków. Bez tej wiary i bez jej przekazywania dalszym pokoleniom Kościół nie przetrwa. Przypomniał również naukę soborową o tym, że Maryja jest Przewodniczką na drogach wiary.

Mszę św. uświetnił występ chóru „Auxilium” pod dyrekcją Agnieszki Wiśniowskiej-Kirch oraz scholi „Marana Tha” pod kierunkiem Anny Kokowskiej-Weinstok. Po Mszy odpustowej na terenie przykościelnym odbył się festyn parafialny. Trzydziestolecie Misji zostało również podkreślone otwartą dzień wcześniej przez abpa Wesołego wystawą o losach Polonii w Berlinie w okresie międzywojennym oraz o przesładowaniach w czasie wojny do roku 1945. Uczestnicy mogli otrzymać publikację z zebranymi materiałami archiwalnymi oraz obejrzeć film dokumentalny, zawierający m.in. autentyczne nagrania z Kongresu Polaków spod znaku Rodła, jaki odbył się 6 marca 1938 r., w czasie którego uchwalono 5 Prawd Polaków, mających jednoznacznie berlińską Polonię.

Za: www.salezjanie.pl

Polski paulista na Kongresie Społecznym w Kanadzie

W dniach 1-4 września 2012 r. kanadyjski Instytut Louisa Evena oraz Pielgrzymi św. Michała zorganizowali w Rougemont (45 km od Montrealu), doroczny Międzynarodowy Kongres Sprawiedliwości Społecznej i Kredytu Społecznego. Tematem tegorocznego kongresu jest hasło „Kościół jest

rodziną Bożą w świecie. W tej rodzinie nie powinno być nikogo, kto cierpiałby z powodu braku tego, co konieczne.” (Benedykt XVI, Deus caritas est).

Kongres poprzedziło Międzynarodowe Seminarium Naukowe pt: „Sprawiedliwość społeczna w świetle nauki Kościoła”, które odbyło się w dniach 22-30 sierpnia 2012 r. Wykłady na temat Kredytu Społecznego szkockiego inżyniera S. Douglasa jako konkretnej formy wprowadzenia w życie katolickiej nauki społecznej prowadził Alain Pilote – pielgrzym św. Michała.

Swoje wystąpienia mieli również zaproszeni z całego świata goście, wśród nich paulista z Polski – ks. dr Ryszard M. Tomaszewski, który wygłosił referat na temat: „Pojęcie sprawiedliwości w nauce społecznej Kościoła”. Za: www.paulus.org.pl

Św. Maksymilian Kolbe patronem sierocińca w Beninie

Św. Maksymilian Maria Kolbe jest patronem nowego katolickiego sierocińca w Beninie. Otwarto go w ubiegłą sobotę w Bembereké, w północnym, najuboższym regionie kraju, zamieszkiwanym przede wszystkim przez muzułmanów.



W ośrodku znajdzie schronienie 50 dzieci. Sierociniec prowadzi Franciszkanie Niepokalanej, nowe zgromadzenie zakonne inspirowane się duchowością św. Maksymiliana. W Beninie pracują od 21 lat. Prowadzą tam ogólnokrajowe radio katolickie oraz sanktuarium maryjne. Mają tam też

swoj główny ośrodek formacyjny dla Afryki francuskojęzycznej.

Otwarcie sierocińca w Bembereké zostało dobrze przyjęte przez muzułmańską większość. W ceremonii poświęcenia ośrodka uczestniczyli też lokalni imamowie. Głównym fundatorem są tercjarze franciszkańców Niepokalanej. Za: Radio Watykańskie

Marianie otworzyli dom formacyjny na Filipinach

25 sierpnia został uroczystie poświęcony Mariański Dom Formacyjny w Quezon City (Metro Manila) na Filipinach. Celebrazji przewodniczył i poświęcenia dokonał ordynariusz diecezji Cubao ks. bp Honesto F. Ongtioco.

W uroczystości wzięli udział m.in. ks. Jan Migacz MIC, przełożony Wikariatu Azjatyckiego, ks. Walerian Poźniak MIC, rektor Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w El Salvador City (Mindanao), ks. Mariusz M. Janiszewski MIC, mistrz nowicjatu i ks. Mariusz Jarząbek MIC, prefekt studentów i przełożony rezydencji w Quezon City.

Radość z oficjalnego otwarcia nowej mariańskiej placówki w stolicy Filipin dzielili z nami także przyjaciele, sąsiedzi oraz polscy misjonarze i misjonarki mieszkający w pobliżu Manili, zwłaszcza Siostry Służebniczki Marii Niepokalanie Poczętej i Siostry Marianki, których delegacje uczestniczyły w uroczystości.

Mariański Dom Formacyjny służy jako baza dla mariańskich studentów, którzy po wstępnym okresie formacji podejmują studia filozoficzno-teologiczne na wydziałach kościelnych w Manili. Obecnie w domu formacyjnym zamieszkuje 2 seminarzystów. Obaj są Filipińczykami. Podjęli oni studia na dominikańskim Uniwersytecie św. Tomasza w Manili (1- filozofia, 1- teologia). W przyszłości, jeśli Bóg pozwoli, dom formacyjny będzie służył także mariańskim seminarzystom z innych krajów azjatyckich, zwłaszcza z Indii.

Za: www.marianie.pl

Witryna Tygodnia

Nowa odsłona serwisu miłosierdzie.pl

Interaktywna Koronka do Bożego Miłosierdzia, internetowa telewizja oraz wirtualny spacer po Sanktuarium Bożego Miłosierdzia – to tylko niektóre z nowości odświeżonego serwisu miłosierdzie.pl, zaprezentowanego podczas obchodów 10. rocznicy konsekracji Bazyliki Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach oraz zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu przez Jana Pawła II.

Uroczystości jubileuszowe to pierwsze wydarzenie relacjonowane w nowej formule serwisu.

Nowy serwis miłosierdzie.pl jest otwarty dla gości. Każdy może się w nim zarejestrować, utworzyć własny profil i skorzystać ze specjalnego „Bonus Menu”, które dostępne jest tylko dla zarejestrowanych użytkowników. Dla dopełnienia, serwis zintegrowany jest z profilami na Facebook, Google+ i Naszą Klasą.

Nowa strona internetowa Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach jest dynamiczna, a poruszanie się po niej – intuicyjne. Dołączono także wyszukiwarkę ułatwiającą docieranie do treści serwisu. Najważniejsze informacje i aktualności, jak również Ewangelia dnia i filary łagiewnickiego sanktuarium: Akt Zawierzenia Świata, Odpust Zpełny, postaci św. Siostry Faustyny i bł. Jana Pawła II znajdują się na głównej stronie.

W Menu znajdują się aktualności, a w nich – bieżące informacje z życia Sanktuarium, ogłoszenia niedzielne oraz Kalendarz, gdzie prezentowane są bieżące i przyszłe wydarzenia. Znajdziemy tu również serwisy z wielkich wydarzeń, jak pielgrzymki Papieży; Jana Pawła II i Benedykta XVI do Sanktuarium, Peregrynacji obrazu Pana Jezusa Miłosiernego, Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia, czy Jubileuszu 10-lecia Zawierzenia Świata Bożemu Miłosierdziu i konsekracji Bazyliki.

Możliwe jest również elektroniczna rejestracja na Adorację w Kaplicy Wieczystej Adoracji.

Druga część menu to przede wszystkim Akt Zawierzenia Świata Bożemu Miłosierdziu oraz interaktywna Koronka do Miłosierdzia Bożego, która umożliwi odmawianie jej wraz z lektorami.

Ostatnia część menu zawiera dział Multimedia, gdzie umieszczone są fotorelacje z uroczystości i wydarzeń, filmy, galeria Bazyliki, kaplic, wieży widokowej, zdjęcia lotnicze. Możemy się również udać na wirtualny spacer po całym Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i Sanktuarium bł. Jana Pawła II.

Atrakcyjną nowością jest telewizja miłosierdzie, gdzie już niedługo będzie moż-

na oglądać transmisje Mszy Świątecznych oraz uroczystości odbywających się w Bazylice Bożego Miłosierdzia. Pierwsze transmisje prowadzone są z obchodów jubileuszu 10-lecia konsekracji Bazyliki i Aktu zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu.

W serwisie znajduje się także Press Room, gdzie publikowane są komunikaty prasowe i materiały dla mediów. Wraz z nowym serwisem został uruchomiony również e-kiosk.

Strona zawiera ponad 300 stron stałych i około 200 dynamicznych. Za: www.deon.pl



Zapowiedzi wydarzeń

Przypomnienie o pielgrzymce osób konsekrowanych na Święty Krzyż

W dniu 8 września br., w Świętokrzyskim Sanktuarium będziemy gościć po raz kolejny Osoby Konsekrowane. To wyjątkowy dzień dla naszej świętokrzyskiej wspólnoty Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Tego dnia podczas uroczystej Eucharystii pięciu naszych nowicjuszy złoży Pierwszą Profesję Zakonną.

Poniżej podajemy szczegółowy plan do-
rocznej Pielgrzymki Osób Konsekrowa-
nych na Święty Krzyż:

10.00 – Referat „Nowicjat jako czas i miejsce doświadczenia Boga” – O. dr Wojciech Popielewski OMI, Mistrz Nowicjatu Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

10.45 – Świadectwa – Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

11.30 – Uroczysta Eucharystia z udziałem Księża Biskupów, Prowincjała Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, podczas, której Nowicjusze Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej złożą Pierwszą Profesję Zakonną

ok. 13.00 – Posiłek, czas na modlitwę indywidualną

14.30 – Wystawienie Najświętszego Sakramentu, Adoracja, Koronka do Bożego Miłosierdzia – Neoprofesi Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

15.00 – Zakończenie Pielgrzymki

Za: www.swietykrzyz.pl

Zaproszenie na pielgrzymkę osób konsekrowanych do Gostynia

Przedstawiciele Instytutów Życia Konsekrowanego z Archidiecezji Gnieźnieńskiej, Poznańskiej i Szczecińsko-Kamieńskiej oraz Diecezji Bydgoskiej, Koszalińsko-Kołobrzeskiej, Kaliskiej, Włocławskiej i Zielonogórsko-Gorzowskiej stanowiących region modlitewnego spotkania sióstr i braci powołanych do realizacji zadań i służby w „Kościele, który jest naszym domem” zgromadzą się na Świętej Górze w Gostyniu 8.09.2012 r.

Program spotkania przedstawia się następująco:

Godz. 9.30 Powitanie uczestników IV pielgrzymki osób zakonnych. Śpiew Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP – przewodniczy o. Grzegorz Czepiel OFM wraz z nowicjatem z Miejskiej Górki – Gruszek

Godz. 10.00 Konferencja ascetyczna „Życie konsekrowane w Kościele jako domu – solą ziemi i światłem świata” – ks. Eugeniusz Hanas Cor. Adoracja Najświętszego Sakramentu. Okazja do spowiedzi św.

Godz. 12.00 Msza Św. koncelebrowana – przewodniczy i homilię głosi ks. bp Paweł Socha

Godz. 13.30 Posiłek i rekreacja

Godz. 14.30 Jubileuszowe spotkanie ze Świętogórską Różą Duchowną w roku 500-lecia uznania cudowności miejsca – Świętej Góry

Godz. 15.30 Uroczyste Nieszpory kończące pielgrzymkowe spotkanie – o. Grzegorz Czepiel OFM Miejska Górka – Gruszki

Kierując serdeczne słowa zaproszenia dla wszystkich przedstawicieli życia konsekrowanego ufamy, że pielgrzymka powyższa będzie dobrą okazją do modlitewnego spotkania i umocnienia naszej braterskiej więzi w urzeczywistnianiu „Kościoła, który jest naszym domem”.

s. M. Józefa Krupa CSSE

Referentka Archidiecezji Poznańskiej

Ks. dr Zbigniew Starczewski CO

Referent Archidiecezji Poznańskiej

ŚP. O. LESZEK GAJDA (1943-2012) CSsR Prowincjał redemptorystów 1990-1996

W nocy z 26/27 sierpnia 2012 r. w naszym domu zakonnym w Toruniu w wieku 69 lat zmarł o. Leszek Gajda CSsR, były Prowincjał Prowincji Warszawskiej Redemptorystów.

Urodził się 14.09.1943 r. w Czubrowicach koło Olkusza. Do nowicjatu redemptorystów w Braniewie wstąpił w 1961 r. po ukończeniu 9. klasy juwenatu w Toruniu. 24.09.1962 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Święcenia kapłańskie przyjął 21.06.1970 r. z rąk ks. abpa Jerzego Ablewicza. Po ukończeniu tirocinium pastoralnego w Toruniu (1970-1971) podjął studia w Instytucie Duchowości Papieskiego Wydziału Teologicznego Teresianum w Rzymie, uzyskując w 1975 r. doktorat z teologii duchowości. Następnie podjął wykłady z teologii duchowości i liturgiki w WSD Redemptorystów w Tuchowie. Był prefektem postulatu (1976-1978) i rektorem Seminarium w Tuchowie (1978-1981).

W latach 1990-1996 o. Leszek Gajda sprawował urząd Prowincjała Prowincji Warszawskiej Redemptorystów. Za jego kadencji w 1991 r. zostało założone w Toruniu Radio Maryja i otwarto placówki redemptorystów w Siekierkach i Szczecinie. Wtedy też redemptoryści podjęli pracę ewangelizacyjną w Rosji, Kazachstanie i na Ukrainie.

Ponadto o. Gajda był przełożonym domów zakonnych w Tuchowie (1978-1981), Kra-

kowie (1981-1984), w Warszawie przy ul. Pieszkiej (1984-1987), w Toruniu (1987-1990) oraz w Gliwicach (1996-1999) i Elblągu (2002-2005).



W latach 1984-1987 był wikariuszem Prowincjała, zaś od 1987 do 1990 pełnił zadania proboszcza parafii św. Józefa w Toruniu, przy której też przeżył ostatnie lata swojego życia. Ponadto głosił wiele serii

rekolekcji parafialnych oraz rekolekcji dla kapłanów i sióstr zakonnych.

W latach dziewięćdziesiątych o. Gajda był członkiem Komisji ds. Powołań oraz Komisji Duszpasterstwa Ogólnego przy Konferencji Episkopatu Polski.

Uroczystości pogrzebowe śp. o. Leszka Gajdy odbyły się w parafii św. Józefa w Toruniu w czwartek 30 sierpnia. Mszy św. pogrzebowej przewodniczył – ordynariusz diecezji toruńskiej ks. bp. Andrzej Suski a homilię wygłosił o. Janusz Sok, obecny prowincjał redemptorystów.

Powiedział on, że śp. o. Gajda był autorytetem, przewodnikiem, przełożonym i przyjacielem. Jego kapłaństwo było ambitne, pełne pasji i zainteresowania Bożymi sprawami. To kapłan, który nigdy nie znudził się Bogiem – mówił o. Janusz Sok.

„My Redemptoryści pamiętamy o tym, że głównym hasłem swojego życia o. Leszek Gajda uczynił słowa: Żyję już nie ja, lecz żyję we mnie Chrystus”. Dobry jest Bóg. Dziękujemy Ci dobry Boże za naszego współbrata. Kim był? Jaki był? Dzisiaj nad trumną wspominamy. Jak go będziemy pamiętać? Nietuzinkowy, mądry, ważny i potrzebny. Owszem krytyczny, nowoczesny w swoim myśleniu i w wytyczaniu nowych dróg”- powiedział o. Janusz Sok.

Za: www.redemptor.pl

ŚP. KS. EDWARD MAZUR (1926-2012) SDB

1 września 2012 roku odszedł do Pana w 86 roku życia 64 roku ślubów zakonnych roku kapłaństwa Śp. ks. Edward Mazur, salezjanin,

Urodził się 29.12.1926 w Chłopach, diec. łwowska. Nowicjat odbył w latach 1947/1948 w Kopcu, pierwszą profesję zakonną złożył 15.08.1948 w Kopcu, święcenia prezbiteratu otrzymał 29.06.1956 w Oświęcimiu.



Uroczystości pogrzebowe pod przewodnictwem bpa Andrzeja Siemienińskiego rozpoczną się 4 września 2012 roku (wtorek) o godz. 12.00 w kościele pw. św. Michała Archanioła we Wrocławiu. O godz. 13.30 odprowadzenie zwłok do grobowca salezjańskiego na cmentarzu przy ul. Bujwida. Wieczne odpoczywanie racz mu dać Panie!

Za: www.sdb.org.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce